

[Poul Møller.]

Der er altså to saglige grunde, der, uden hensyn til industriens stilling iøvrigt, har gjort det naturligt at tage dette område op til en særskilt behandling, nemlig omlægningen af forbruget, som har gjort de gældende satsers ganske irrationelle, og nødvendigheden af at komme deponeringsordningerne til livs.

Ved en undersøgelse af hele tekstilbranchens udvikling bliver man imidlertid overbevist om, at en vis ajourføring af toldsatsene også er nødvendig, hvis vi fortsat ønsker at bevare en dansk tekstilindustri. Denne industri levede herhjemme under kummerlige forhold i 1920'erne. Ganske vist var de daværende toldsatsers betydeligt højere end dem, der nu foreslås, men alligevel var det umuligt at opretholde konkurrencen med andre lande, der havde årelange traditioner bag sig indenfor tekstilfremstillingen.

Ved valutacentralens oprettelse i 1932 ændredes industriens vilkår totalt; den kom nu i 18 år til at arbejde under den højest tænkelige beskyttelse, idet der blev nægtet importtilladelse til varer, der kunne påtvinge danske varer en hård konkurrence. Det var rigsdagen, det var lovgivningsmagten, der gav denne stærke beskyttelse, og det var på lovgivningsmagtens ansvar, at der i ly af importrestriktionerne herhjemme udvikledes en stor og kraftig tekstil- og beklædningsindustri; maskinparken udvidedes og moderniseredes, og beskæftigelsen steg meget stærkt i disse to industrier. Det er rigtigt, at mange usunde virksomheder også trivedes under disse forhold, virksomheder, der red på den af varemangel skabte højkonjunktur, og som enten arbejdede med et forældet maskinapparat eller varevalg, eller som for optimistisk investerede dumdrigt i tillid til, at importrestriktionerne fortsat ville sikre imod udenlandsk konkurrence.

I vinteren 1950—51 ophævede daværende handelsminister Weikop importrestriktionerne og fik hele dette store område bort fra de bundne lister. Det var imidlertid allerede dengang ganske klart, at en fuldstændig overgang til fri handel ville betyde en katastrofe for produktionen og beskæftigelsen i disse industrier, hvor tilsammen omkring 60 000 mennesker fik deres brød.

Deponeringsordningerne blev derfor nødvendige, indtil der var kommet en afklaring af disse branchers vilkår under frie handelsformer. Til trods for deponeringskravet kom industrien nu ud for en hård udenlandsk konkurrence, som allerede har medført en nedgang i beskæftigelsen på 10 000—12 000 mennesker. De usunde virksomheder måtte lukke, og ingen skal beklage sig herover, for det må nu engang være vilkårene for et frit erhvervsliv. Men også de sunde og fuldt konkurrencedygtige virksomheder måtte indskrænke arbejdsstyrken, undlade at udnytte den kostbare maskin kapacitet, hvilket unægtelig må gøre problemerne større.

Det er rigtigt, at nedadgående konjunkturer i beklædningsbranchen er et verdensfænomen, men netop dette aktualiserer vort toldspørgsmål; thi på grund af de nedadgående konjunkturer har andre landes industrier udpeget Danmark til et bytte for den produktion, der ikke kan afsættes i deres hjemland, hvor de selv bliver beskyttet af høje toldsatsers.

Medens vi anvender vægttoldsatsers, bruger vore konkurrenter værditoldsatsers, og jeg skal give nogle eksempler på det misforhold, der efterhånden er opstået til skade for dansk produktion og beskæftigelse.

1 kg uldgarn til en importpris af 35 kr. fortoldes i Danmark med 40 øre, i Norge med 2 kr. 80 øre, i Tyskland med 3 kr. 15 øre, i England med 2 kr. 62 øre og i Italien med 4 kr. 90 øre.

1 m farvet arbejdstøj til en pris af 3 kr. 55 øre fortoldes her i landet med 24 øre pr. m, i Norge med 57 øre, i Tyskland med 71 øre, i England med 62 øre og i Italien med 71 øre.

1 m kamgarn til en pris af 33 kr. fortolder vi med 90 øre, Norge med 5 kr. 95 øre, Tyskland med 6 kr. 60 øre, England med 5 kr. 75 øre og Italien med 7 kr. 60 øre.

Et par nylonstrømper til en pris af 7 kr. fortoldes her med 27 øre, i Norge med 1 kr. 75 øre, i Tyskland med 2 kr. 10 øre, i England med 2 kr. 34 øre og i Frankrig med 2 kr. 45 øre.

Op endelig en 100 pct.s uldpullover, der koster 27 kr., fortolder vi med 62 øre, Norge med 4 kr. 60 øre, Tyskland med 5 kr. 95 øre, England med 5 kr. 40 øre og Frankrig med 8 kr. 65 øre.